

Светото Писание сѣта човѣшкото общество доста развито и нагодено за живота и човѣшко щастие. За това се стреми да го упѣти по възможностъ къмъ по съвършенъ, по радостенъ животъ, а не къмъ задушване на общественото му сѣществувание, — да го направи царъ, а не говедаръ. То проповѣдва Божията всеблагость, учи човѣка, като Божие подобие, да следва примѣра му на благость къмъ ближния съ огледъ на естествено му предназначение.

И тъй, ние доста ясно изложихме, какво може да се направи чрезъ здравия разумъ, правото слово и Светото Писание. *Време е вече да възстанемъ безстрашно и мѣжествено противъ фенерското духовенство, което държи въ невежество народа ни!*

Личното задоволство е главно условие за обществения редъ.

Думата е за една система въ живота, или за нашето правилно развитие и напредѣкъ. Затова трѣбва да се намѣри една естествена основа, начало, отъ което, като излизаме, можемъ да обосновемъ наредбата на обществото. Понеже изложението страда отъ неясностъ, ние предаваме мнението на автора по смисълъ.

Политическото общество е сложно явление. Това то е достигнало отъ многохилядното си сѣществувание. Като го разложимъ на съставнитѣ му елементи, узнаваме, че между него (обществото) и тѣлото (човѣшкия организъмъ) има голѣмо сходство.

Човѣшкиятъ организъмъ състои отъ разни членове (органи), всѣки единъ отъ които изпълнява особена служба. Обаче всички органи сѣ тѣсно свързани помежду си и сѣдействатъ да се запази и работи цѣлото тѣло. Всѣки органъ, съгласно естеството, има да служи на известна нужда: окото дири свѣтлина, ухото — звукъ, езикътъ — вкусъ, носътъ — мирисъ, рѣцетѣ и нозетѣ — движение, стомахътъ — храна, бѣлиятъ дробъ — въздухъ и т. н. Ако нуждитѣ на всички органи сѣ задоволени, общото тѣло е задоволено, то се чувствува приятно, пѣргаво, дѣеспособно, силно. Ако само нѣкой органъ не е задоволенъ, тѣлото споредъ важността на